

מסורת הש"ס

א) ליהו' יצאנו... ב) ויהי... ג) ויהי... ד) ויהי... ה) ויהי... ו) ויהי... ז) ויהי... ח) ויהי... ט) ויהי... י) ויהי... יא) ויהי... יב) ויהי... יג) ויהי... יד) ויהי... יה) ויהי... יז) ויהי... יח) ויהי... יט) ויהי... כ) ויהי... כא) ויהי... כב) ויהי... כג) ויהי... כד) ויהי... כה) ויהי... כו) ויהי... כז) ויהי... כח) ויהי... כט) ויהי... ל) ויהי... לא) ויהי... לב) ויהי... לג) ויהי... לד) ויהי... לה) ויהי... לו) ויהי... לז) ויהי... לח) ויהי... לט) ויהי... לך) ויהי... לם) ויהי... לנ) ויהי... לו) ויהי... לז) ויהי... לח) ויהי... לט) ויהי... לך) ויהי... לם) ויהי... לנ) ויהי...

לפני אידיהן פרק ראשון עבודה זרה

י.

שית שנין יתירתא. שנה לפני צ"ד בשנה שנכתב בו ומלא בו שש שנים יתיר ממניינא כגון שהיו עומדים בשנת חמש מאות למלכות ויון וכו' היה כתוב בשנת חמש מאות ושש שנים ליה פלוני מפלוני וסמא היה כתוב ולא היה כתוב בו שש מלכות: מאוחר הוא. מלוא עשה עמו

שית שנין יתירתא סבור רבנן קמיה דרב' למימר האי שטר מאוחר הוא ניעכביה עד דמטיא ומניה ולא טריף אמר רב נחמן האי ספרא דוקנא כתיבה והנך שית שנין דמלכו בעילא דאנן לא חשבינן להו הוא קחשיב ליה ובזמניה כתיבה דתניא ר' יוסי אומר שש שנים מלכו בעילא ואח"כ פשטה מלכותן בכל העולם כולו: מתקיף לה רב אחא בר יעקב ממאי דלמלכות יוניס מנינן דלמא לציאת מצרים מנינן ושקביה לאלפא קמא ונקטיה אלפא בתרא והאי מאוחר הוא אמר רב נחמן בגולה אין מונין אלא למלכי יוניס בלבד הוא סבר דהוי קא מרחי ליה נפק דק ואשכח דתניא בגולה אין מונין אלא למלכי יוניס בלבד אמר רבינא מתניתין נמי דיקא דתנן ב' באחד בניסן ר"ה למלכים ולר'גלים ואמרינן למלכים למאי הלכתא אמר רב חסדא לשטרות ותנן בתשרי ר"ה לשנים ולשמיטין ו'ב' חסדא לשטרות קשיא שטרות אהרדי ומשנינן כאן למלכי ישראל כאן למלכי עובדי כוכבים למלכי עובדי כוכבים מתשרי מנינן למלכי ישראל מניסן מנינן ואנן השתא מתשרי מנינן ואי ס"ד לציאת מצרים מנינן מניסן בעינן למימני אלא לאו ש"מ למלכי יוניס מנינן ש"מ: ויוס גינוסיא של מלכיהם וכו': מאי ויוס גינוסיא של מלכיהם אמר רב יהודה א"י ששעמדין בו עובדי כוכבים את מלכא והתניא יוס גינוסיא ויוס ששעמדין בו את מלכא לא קשיא הא דידיה הא דבריה וימי מוקמי מלכא בר מלכא והתני רב יוסף יהנה קמן נתתיך בגוים שאין מושיבין מלך בן מלך בוי' אתה מאד שאין להן לא כתב ולא לשון אלא מאי יוס גינוסיא ויוס הלידה והתניא יוס גינוסיא ויוס הלידה לא קשיא הא דידיה הא דבריה ויהוה הלידה שלו ויוס גינוסיא שלו בנו אלא מאי יוס גינוסיא ויוס ששעמדין בו מלכא ולא קשיא הא דידיה הא דבריה ואי קשיא לך

ספרא דוקנא כתיבה. מלאן יש להכשיר שטר שלגנו בו הסופר לבריאת עולם ואפילו דלג האלפים והמאות רק שכתב כך וכך לפרט שהרי בימינו היו כותבים מלכות ויוס והסופר דלגו דאי הוה כתיב בשטר בהדיא למלכות ויוס מלאן היה קאמר ללגא לציאת מצרים וכו' ואפ"ה לא לאמרינן למניינא אחרינא כתיבה ועד דמתי

רבינו חננאל ההוא שטרך דרבה דרבה כיה שית שנין יתירא וכו' פי' יצא שטר לפני רב נחמן שערין לא הגיע לחשבון הסופר למלכות ויון ל' שהיה לו שנכתב ד' שנים או ה' ואמר רב נחמן כי זה הסופר שכתב שטר זה דיקא הוא ששלחתי לך דיקא ג' אלפי' ותמ"ג לבייאת עולם ומוסיף [שחן] שנים שמלכו בעילא ואנן מנינן אלו ר' שיש ומחשיבן משנת ג' המי' והשטר כשר הוא: אמר רב נחמן בגולה אין מונין אלא למלכי יוניס בלבד ותניא [בבבב] דרב נחמן אמר רבינא מתני' נמי דיקא דתני דתני באחד בניסן ראש השנה למלכים ותנינן נמי באחד בתשרי ראש השנה למלכי ישראל: אלא לאו ש"מ למלכות יוניס: פ"ה [יוס] גינוסיא של מלכיהם פי' גנוסיא בלשון יוניס פי' הלידה ו' ואוקי' אלא מאי יוס גנוסיא ויוס ששעמדין בו את מלכא ואף על פי שלא מוקמי מלך בן מלך מיהו על ידי שאלה מוקמי בגון אנטונינוס דשאלונו לגורי אסירוס בריה דסלכא וקבילו מניה. קלוינא שלא חתן סם

תורה אור השלם

1. רבה קמן נתתיך בניסן בוי' אהה מאד. עובדיה א ב

גליון הש"ס

נבטא וכו' מוקי' סלכא בר הלכא עיין עמך לליון אהת קמ':

הגהות הב"ח

א) ויהי' דיה' וכן וכו' קודם תורבן אלא מלכות יוני':

מוסף רש"י

ר"ה למלכים. ריבולס היו למנות וכן ששעמדין לשנות המלך שנה שמד נה החך. דלמתינן תמ' גיטין פ'. משום שום מלכות. וקמי' תמיס אהד גיטין וקמת שמו. ואפילו עמד כשנ' או שאר כלתה שנתו משתנה עיין רש"י לתת לו שם שיה' וכו'. 1. לביא' הלכתא. למטר למה הוקע יוס מיהוד למין המלכים. אהת שכל בן מלך ומלך תתחיל שנתו מיום שמד בו. [שש]. לשטרות. בתתין אהת שטר חוב מוקם לתלו' ויהי' תחלה. ולשמיטין. משנתם שטר אסור לתרוס ולרוע מן התורה. [שש].

והתניא יוס גנוסיא ויוס הלידה. מה ששאלנו נבי לאמרינן דביימא דמתייב נמקין כולה אלא השתא מיימי מינה נקולו ואותו שהיה מתקן הא דדייה הא דבריה לא היה יודע הכייתא כמו שיהא כמקום אלא מתקן על מה שהיה המקשה עוד יש לומר דודאי ביימא דתנא היא ומשמתינו לא היה יכול להקשות דמתניתין משמע דמיי' בשני בני אדם שמלכיהם י"כ נלשניה יוס גנוסיא של מלכיהם ויוס הלידה אלא ביימא דתנא דה יוס גנוסיא ויוס הלידה משמע דלא מיי' אלא נבאדא: אהד: שר

דלא מוקמי מלכא בר מלכא ע"י שאלה מוקמי מלכא דמלך א"ל אנטונינוס לרבי בעינא דימלך אסירוס ברי תחותי ותתעביד טבריא קלניא ואימא להו הדא עבדי תרי לא עבדי אייתי גברא ארכביה אחבריה ויהב ליה יונה לעילאי [בדיה] וא"ל לתתאה אימור לעילא דלמפרח מן דיה יונה אמר שמע מינה הכי קאמר לי את בעי מינייהו דאסירוס ברי ימלךך תחותי ואימא ליה לאסירוס דתעביד טבריא קלניא א"ל מצערין לי חשובי [רומא] מעייל ליה לגינא כל יומא עקר ליה פוגלא ממשדא קמיה אמר ש"מ הכי קאמר לי את קבול חד חד מינייהו ולא תתגרה בהו בכלורה ולביא

מנין: הא דידיה הא דבריה. כשעמדין בן מלך כתיב אציו להחזיק במלוכה שמה האז ועושה אותו יוס איד: וימי מוקמי. רומים מלכא בר מלכא. כל ה' יוס אידיהן דמתי' דרומיים ינהו דתניא לעיל [ב] יוס שפסקה בו רומי מלכות ותניא [ב] רומי עשהה להגדה: כתב ולשון של רומיים מאומה אחרת בזה לכן אחרים תקנו לכן כל ספריהם: ע"י שאלה. נוטילין רשות מן השמים ומנבקש האז מהן להעמידו כנו תחתי: כגון אסירוס בן אנטונינוס דמלך. על ידי שאלת אציו: קלניא. בת חורין שלא חתן מס לעולם משום דלית אה דבן עילין ואנטונינוס עלמו היה משתם כפי רבי דלנקמן [ב] ומשום הכי היה אוהב לנבון: איסי רבי גברא ארכביה וכו'. לומר הרב את בן עילין ויעליך ותהא טבריא מסורה בידו: ואימא ליה. לנךך דליפרחה ליונה מן דיה לומר דלעבד טבריא קלניא להוציאה מתחת עולו: ולביא

עין משפט
גר מצוה

לה א מיי פ"ט מהל' עובדת כוכבים כ"ה ט"ש י"ד סימן קמח ע"פ י:

רבינו חננאל

ההוא שטרך דרבה דרבה כיה שית שנין יתירא וכו' פי' יצא שטר לפני רב נחמן שערין לא הגיע לחשבון הסופר למלכות ויון ל' שהיה לו שנכתב ד' שנים או ה' ואמר רב נחמן כי זה הסופר שכתב שטר זה דיקא הוא ששלחתי לך דיקא ג' אלפי' ותמ"ג לבייאת עולם ומוסיף [שחן] שנים שמלכו בעילא ואנן מנינן אלו ר' שיש ומחשיבן משנת ג' המי' והשטר כשר הוא: אמר רב נחמן בגולה אין מונין אלא למלכי יוניס בלבד ותניא [בבבב] דרב נחמן אמר רבינא מתני' נמי דיקא דתני דתני באחד בניסן ראש השנה למלכים ותנינן נמי באחד בתשרי ראש השנה למלכי ישראל: אלא לאו ש"מ למלכות יוניס: פ"ה [יוס] גינוסיא של מלכיהם פי' גנוסיא בלשון יוניס פי' הלידה ו' ואוקי' אלא מאי יוס גנוסיא ויוס ששעמדין בו את מלכא ואף על פי שלא מוקמי מלך בן מלך מיהו על ידי שאלה מוקמי בגון אנטונינוס דשאלונו לגורי אסירוס בריה דסלכא וקבילו מניה. קלוינא שלא חתן סם

א) נבטא וכו' מוקי' סלכא בר הלכא עיין עמך לליון אהת קמ':

הגהות הב"ח

א) ויהי' דיה' וכן וכו' קודם תורבן אלא מלכות יוני':

מוסף רש"י

ר"ה למלכים. ריבולס היו למנות וכן ששעמדין לשנות המלך שנה שמד נה החך. דלמתינן תמ' גיטין פ'. משום שום מלכות. וקמי' תמיס אהד גיטין וקמת שמו. ואפילו עמד כשנ' או שאר כלתה שנתו משתנה עיין רש"י לתת לו שם שיה' וכו'. 1. לביא' הלכתא. למטר למה הוקע יוס מיהוד למין המלכים. אהת שכל בן מלך ומלך תתחיל שנתו מיום שמד בו. [שש]. לשטרות. בתתין אהת שטר חוב מוקם לתלו' ויהי' תחלה. ולשמיטין. משנתם שטר אסור לתרוס ולרוע מן התורה. [שש].